

## КАРНАВАЛЪ

Дни на паметна забрава,  
дни на смѣшенъ карнавалъ —  
въ смѣхъ животътъ отминава,  
зерь земята е корава,  
като чамова глава.

Жалъкъ, глупавъ и циниченъ  
карнавалътъ се топи  
и на клоуна безличенъ  
пращатъ присмѣхъ саркастиченъ  
нашумѣлитъ тълпи.

Подъ усмихнатитѣ ласки  
на разплакани очи,  
движатъ се различни маски  
съ фракове, съ бомбета, съ каски —  
въ тактъ школуванъ, смѣлъ и чистъ.

Тука вълкъ съсъ овча кожа  
тръгналъ подъ ржка съ Честъта;  
тамъ пъкъ другъ — човѣкъ набоженъ,  
въ пояса си вдѣналъ ножа,  
колѣнничи предъ Христа.

Тръпне матово и низко  
февруарското небе  
и поглежда колко близко  
и невинно се притиска  
съ Правдата едно шкембе...